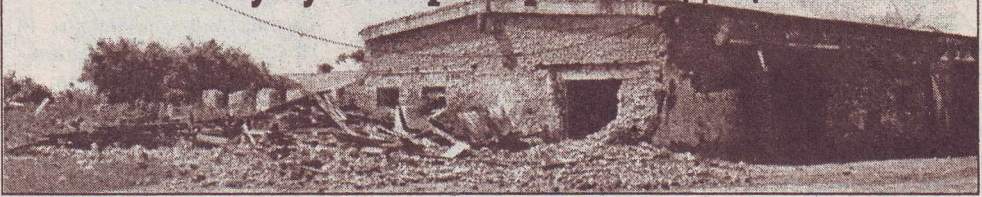

У РОЗВАЛЕНІЙ КУЗНІ КАДРІВ НЕ НАКУЄШ

Хто зупинить руйнацію учбового господарства технікуму ветеринарної медицини?

Для чого існує учбове господарство у Млинівському державному технікумі ветеринарної медицини? Це питання далеко не риторичне. Хоч відповідь на нього проста і очевидна: для того, щоб майбутні спеціалісти могли тут теоретичні знання постійно підкріплювати практичною роботою в тваринництві, рибальстві, бджільництві. І пізнавати премудрості своєї професії на ділі, вивчати хвороби тварин і методи їх лікування, навчитися ходити біля бджіл і вирощувати рибу. А найголовніше - виробляти в собі риси господаря, який би по-новому працював у реформованих сільгосп підприємствах, фермерських господарствах.

А ще учгосп, якому належить сотні гектарів землі,

ферма, ставок, пасіка - це виробничий комплекс. Вирощена і вироблена тут продукція рослинництва і тваринництва має давати вагому фінансову підтримку технікуму.

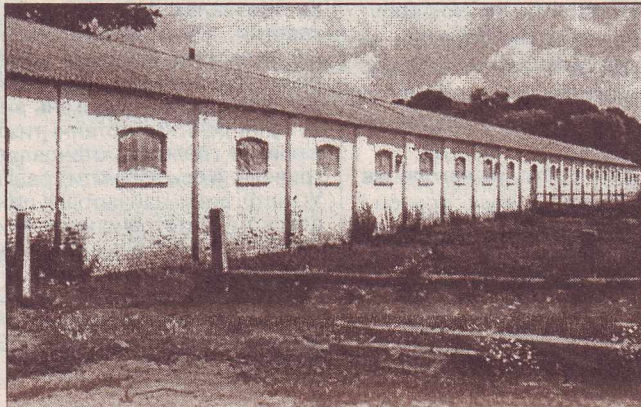
Ще років 10-15 тому так і було. Тут вирощували щорічно 800-900 тонн зерна, утримували 400-500 голів ВРХ, 600 свиней. На отримані кошти було збудовано нові приміщення, реконструйовано ставок, заасфальтовано територію, наведено на ній зразковий порядок. І не випадково на базі учбового господарства тодішнього зооветтехнікуму неодноразово проводились семінари і наради: від районних - до обласних і республіканських. Справді, тоді тут було чому навчитись не тільки студентам, а

й досвідченим спеціалістам господарств, викладачам інших сільськогосподарських навчальних закладів.

А тепер? Подивимось на стан нинішнього учгоспу неупередженим оком, через об'єктив фотоапарата. На знімках, які пропонуємо увазі читачів, бачимо, м'яко кажучи, непривабливу картину. Над багатьма хлівами для худоби, наче пронісся руйнівний смерч: дахи частково зруйновані, лише крокви стирчать. Одне з приміщень уже розібрали, приступили до «демонтажу» іншого. Причина зрозуміла - вони давно потребували капітального ремонту, однак коштів не вистачало. Тому й дахи завалились, з'явилися тріщини у стінах. Одне слово - прийшли в аварійний стан. Довелося їх списати з балансу. Дозволили людям розібрати будівлі, продали їм цеглу.

Найпристойніший вигляд має хіба що колишня графська конюшня, яка збудована літ 70-80 тому. У 1990 році зробили в ній капітальний ремонт, оновили покрівлю. Вона ще стоятиме не одне десятиліття. А от доля інших - під сумнівом. Бо, як зазначив із сумом бригадир ремонтної бригади А.І. Яремчук, вже років десять ніхто в корівники й свинарники і цвяха не забив...

(Закінчення на 4 стор.)

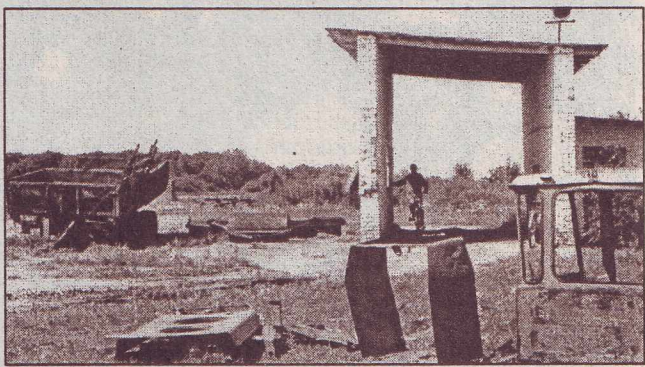
(ПОЧАТОК НА 1 СТОР.)

До речі, навіщо й утримувати оті просторі приміщення, коли стадо худоби вкрай поріділо? На випасі біля ферми всього голів 50 ВРХ скубло траву. А ще в свинарнику залишилось 20 свиней. Можливо, й вистачить для того, щоб студенти могли навчитись зробити тварині укол чи прийняти

літики, якому ми підпорядковані, виділяє їх лише на зарплату викладачам, оплату електроенергії та газу. А нині нам вкрай необхідно прокласти водопровід до гуртожитків, відремонтувати на них дахи. На черзі - чимало інших проблем.

Звичайно, з коштами ніні сутужно скрізь і проб-

У РОЗВАЛЕНІЙ КУЗНІ КАДРІВ НЕ НАКУЄШ

роди. А от для виробництва молока та м'яса цього поголів'я вкрай обмаль. Та й те прогудувати інколи буває важко, бо кормовиробництво в учгоспі теж занедбано. А про колишню його славу й кількість стада тепер засвідчують хіба-що таблички, які збереглися з часів не таких уже й далеких: «Приміщення для відгодівлі. 130 голів»...

лем нагальних вистачає. Та що заважає навести хоча б елементарний порядок на території учгоспу? Виполоти бур'яни, прибрати зайвий металобрухт, в який перетворились залишки техніки. Чи, може, якісь великі зусилля потрібні були позаторішньої зими, щоб врятувати рибу від замору у ставках-маточниках?

Здавалося б, дрібниці,

Не краща картина й на майданчику для зберігання сільськогосподарської техніки. Крізь асфальт тут давно вже проросла трава і лише кілька ґрунтообробних механізмів, агрегатів від тракторів валяються, заростають бур'янами. Високі будяки поросли біля силосних траншей.

- Справді, - погоджується директор технікуму Г.А. Парфенюк, - учгосп - наше болюче місце. На його фінансування немає коштів. Міністерство аграрної по-

але з них починається безгосподарність. І не хотілося б, щоб майбутніх спеціалістів вразив цей синдром байдужості і безгосподарності ще в стінах навчального закладу. І керівництву, і спеціалістам, і викладачам технікуму давно вже варто пильніше подивитись на своє учбове господарство, змінити ставлення до нього. Адже ще давні мудреці помітили: теорія без практики - мертва.

Леонід МАТВІЙЧУК.
Фото автора.